

Odhajam z njimi, sam.
Pribit na okvire vrat kričim
nošeno pesem spotikajočo.

Sveče zaplapolajo pred tvojimi nogami,
venci padejo na moj obraz,
nekje daleč žene zapojejo.

In ti splavaš na gladino
moje dlani in me odeneš v jutro.

Utrinek

V krošnjo si položila svoje telo
in pesem rojstva. Spredaj zakrita okna,
zadaj zasanjano polje in preteča strast
in daljava. V meni tvoj zabrisani obraz.

Tista dan je vršalo.
Ugovarjale so besede
in pesem se je spustila k tlom.

Preludij

Vsi zaprejo oči pred nebom,
tisti nikdar poklicani
in tisti
nikdar poslani, pozabljeni.

Nehotna opazovalka si, žena
tisočernih ljubezni.

V sobi luč gori, ven čez pot sveti,
žarko sveti. S tvojega telesa
se na steni senca zgane. In upanje.
Sanjam... čez rob okna mi roka visi.

Veter pa po polju polega,
obraze beli.

Na postelji ležim
razklan v svetlobi. Sanjam...
Strah se izliva v reko,
s cvetjem iz tvojih rok nabranih.